

Do Sejmu wniesiono projekt ustawy o świadczeniu z tytułu wychowania i kształcenia dzieci.

Projektowana ustawa jak wskazuje się w jej uzasadnieniu odpowiada na współczesne wyzwania związane z koniecznością reakcji publicznej wobec spadającej liczby urodzeń i inwestycji w najmłodsze pokolenie.

Świadczenie z tytułu wychowania i kształcenia dzieci ma charakter powszechny, nie różnicuje rodzin ze względu na formułę związku (formalny/nieformalny), liczbę dzieci czy samotne wychowywanie dziecka. Nie wyłącza także dzieci pozostającym w instytucjach opiekuńczych i wychowawczych. Świadczenie z tytułu wychowania i kształcenia dzieci jest powszechne, nie dzieli dzieci i rodzin oraz nie defaworyzuje jej niektórych członków. Prawo do świadczenia ustalane jest od dnia uprawomocnienia się decyzji ZUS, który przyznał świadczenie do dnia ukończenia przez dziecko 18 roku życia.

Projektowana ustawa wprowadza do systemu prawnego nowe świadczenie – „Świadczenie z tytułu wychowania i kształcenia dzieci”. Świadczenie to polega na udzieleniu pomocy ekonomicznej dla wszystkich dzieci do 18 roku życia. Ustawa nie wprowadza kryterium dochodowego, co sprawia, iż pomoc ta nie ma typowego charakteru socjalnego lecz ma charakter inwestycji w potencjał intelektualny i wychowawczy w pokolenia młodych Polaków. Zgodnie z przyjętym w projekcie ustawy rozwiązaniem istotne jest, aby transfery pieniężne do gospodarstw domowych z dziećmi miały wpływ na obecne i przyszłe życie młodych ludzi, niezbędne jest by trafiały, za pośrednictwem rodziców lub opiekunów, do każdego dziecka, pozwalając na podnoszenie jego umiejętności i zdobywanie nowych kompetencji (budując kapitał społeczny). Wsparcie adresowane do wszystkich dzieci pozwala rodzicom/opiekunom na zapewnienie lepszych warunków życia i szans rozwojowych dzieci. Może również sprzyjać podejmowaniu decyzji zarówno o posiadaniu pierwszego, jak i kolejnych dzieci. Niezbędne jest, by wdrożeniu ustawy towarzyszyła szeroka kampania informacyjna, podkreślająca znaczenie inwestycji w działania rozwojowe.

Jak twierdzą projektodawcy dużym walorem niniejszej propozycji legislacyjnej jest to, iż mechanizm przyznawania pomocy został uproszczony, co sprawia znaczne obniżenie kosztów związanych z ustalaniem i wypłacaniem przedmiotowego świadczenia. Zasadniczo postępowanie w sprawie świadczenia z tytułu wychowania i kształcenia dzieci prowadzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w przypadkach określonych w ustawie świadczenie jest przyznawane decyzją wydaną przez marszałka województwa a ZUS tylko wypłaca świadczenie przyznane na tej podstawie.

Świadczenie z tytułu wychowania i kształcenia dzieci obejmie od 1 lipca 2016 r. ponad 6 mln 800 tys. dzieci. Koszt wypłaty świadczenia wyniesie ok 20 mld zł. i zostanie sfinansowany ze środków zaplanowanych w tegorocznym budżecie.

Źródłami finansowania projektu w kolejnych latach będą zwiększone przychody budżetu państwa związane ze wzrostem gospodarczym, uszczelnieniem systemu ściągania podatku od towarów i usług VAT oraz zmniejszenie wydatków administracji publicznej i realokacja środków przeznaczonych na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej. Koszty zadań realizowanych przez samorządy województw (JST) zostaną sfinansowane z dotacji z budżetu państwa w wysokości 0,5% wartości świadczeń przyznanych w drodze decyzji administracyjnych wydanej przez marszałka województwa.

Źródło: www.sejm.gov.pl